

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 25 tetor 2021
Nr.ref.:RK 1878/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI75/20

Parashtrues

Rrahman Rama

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Kosovës, Rev. nr. 464/2019, të 6 shkurtit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Rrahman Rama, me vendbanim në Komunën e Podujevës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), Rev. nr. 464/2019, të 6 shkurtit 2020 në lidhje me Aktvendimin e Gjykatës së Apelit [AC. nr. 1103/15], të 10 shtatorit 2019 dhe Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë – Dega në Podujevë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore) [C. nr. 131/07] të 4 shkurtit 2015.
3. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 464/2019, të 6 shkurtit 2020, përmes të cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 13 maj 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 19 maj 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Nexhmi Rexhepi gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama Hajrizi (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.
7. Më 4 qershor 2020, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
8. Më 7 korrik 2020, parashtruesi i kërkesës i dërgoi Gjykatës dokumente shtesë, duke përfshirë vendimet përkatëse të autoriteteve publike.
9. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin (4) të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës nr. KK-SP 71-2/21, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, më 26 qershor 2021.
10. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe rregullit 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të

Rregullores së punës, gjyqtari Bekim Sejdiu paraqiti dorëheqjen e tij nga pozita e gjyqtarit pranë Gjykatës Kushtetuese.

11. Më 27 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, përmes Vendimit nr. KSH. 75/20, caktoi gjyqtarin Bajram Ljatifi anëtar të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Bekim Sejdiu.
12. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin (4) të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.
13. Më 28 qershor 2021, Kryetarja e Gjykatës, Gresa Caka-Nimani, nxori Vendimin nr. KSH. K125/21, përmes të cilit zëvendësoi kryetaren e mëparshme Arta Rama-Hajrizi në rolin e saj si kryesuese e Kolegjit shqyrtues me gjyqtaren Gresa Caka-Nimani.
14. Më 7 tetor 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

15. Më 20 shtator 2002, Drejtoria për Kadastër, Gjeodezi dhe Pronë e Komunës së Podujevës (në tekstin e mëtejme: Komuna e Podujevës), me kontratën [nr. 09-95] për shfrytëzimin e përkohshëm të tokës ndërtimore i dha parashtruesit të kërkesës të drejtën për vendosjen e një ndërtese të përkohshme me konstruksion të montazhit, përkatësisht shfrytëzimin e përkohshëm të tokës ndërtimore në pronësi të Komunës së Podujevës me qëllim të ushtrimit të profesionit në rrugën “28 Nëntori”.
16. Më 6 tetor 2005, Këshilli i Drejtorëve të Komunës së Podujevës mori vendimin [nr. 02 - 1/240 - 02] për heqjen e të gjitha strukturave të përkohshme në të dy anët e rrugës “28 Nëntori” në Podujevë, për shkak të ndërtimit të trotuarit dhe asfaltimit të kësaj rruge.
17. Më 7 tetor 2005, Komuna e Podujevës nxori Vendimin [nr. 09-95] përmes të cilit shkëputi kontratën e mëparshme për shfrytëzimin e përkohshëm të tokës në pronësi të Komunës së Podujevës, me këtë vendim gjithashtu e detyron parashtruesin e kërkesës që ta largojë kioskën nga lokacioni brenda 3 (tri) ditësh, me arsyetim se shkëputja e kontratës është bërë për shkak të kryerjes së punëve - asfaltimi i rrugës dhe rregullimi i trotuarit të rrugëve të qytetit.
18. Më 21 mars 2007, parashtruesi i kërkesës parashtrroi padi në Gjykatën Komunale kundër Komunës së Podujevës, për heqjen e objektit të përkohshëm me konstruksion të montazhit, duke kërkuar: Kompensim për dëmet materiale të shkaktuara nga heqja e objektit të përkohshëm të montazhit.
19. Më 4 shkurt 2015, Gjykata Themelore me Aktgjykimin [C. nr. 131/07] pjesërisht e aprovoi kërkesën e parashtruesit, duke konsideruar se Komuna e Podujevës nuk i respektoi kushtet e përcaktuara në kontratë, me arsyetimin,

“[...] një vendim i tillë i të paditurës është në kundërshtim me dispozitën e nenit 4 të kontratës së lidhur me palën paditëse, ngase afati prej 3 ditësh përkundër atij prej 30 ditësh i paraparë sipas kontratës është mjaft i shkurtër dhe arbitrar dhe njëherit paraqet mospërmbyllje të obligimeve kontraktuese nga ana e të paditurës, andaj gjykata konsideron se sa i përket kësaj çështje ka bazë të mjaftueshme për kompensim dëmi dhe kësajsoj edhe i aprovoi shumat përkatëse si në dispozitiv të këtij aktgjykimi”.

20. Më 2 mars 2015, kundër Aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore, Komuna e Podujevës parashtoi ankesë në Gjykatën e Apelit për shkak të shkeljeve të rënda të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.
21. Në ankesën e saj, Komuna e Podujevës thekson se gjendja e vërtetuar faktike në Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, nuk korrespondon saktë me provat nga shkresat e lëndës sepse është fakt i qartë se vetë parashtruesi i kërkesës e kishte hequr objektin e kontestuar.
22. Më 10 shtator 2019, Gjykata e Apelit, me Aktgjykimin [AC. nr. 1103/15] miratoi ankesën e të paditurës, duke ndryshuar aktgjykimin e shkallës së parë në mënyrë që kërkesa e parashtruesit të kërkesës të refuzohet.
23. Në aktgjykimin e saj, Gjykata e Apelit fillimisht, konstatoi se *“[...] Gjykata e Apelit e Kosovës nisur nga kjo gjendje e çështjes, vlerëson se përfundimi dhe qëndrimi i gjykatës së shkallës së parë rreth mënyrës së vendosjes nuk është i drejtë dhe i ligjshëm. Përkundër faktit se aktgjykimi i atakuar rezulton të mos jetë i përfshirë me shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), për të cilat kjo gjykatë kujdeset sipas detyrës zyrtare dhe as me shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, sipas pretendimeve ankimore të palës ankuese, sipas kësaj gjykate gjendja faktike e konstatuar nga gjykata e shkallës së parë, nuk korrespondon drejtë me provat nga shkresat lëndore”.*
24. Në vazhdim të arsyetimit, Gjykata e Apelit vlerësoi që: *“[...] duke u nisur nga fakti se paditësi kioskën e ka pasur të vendosur në pronë komunale dhe për kohë të caktuar, atij me kohë kur i është dhënë prona në shfrytëzim nga e paditura përmes kontratës për shfrytëzimin i është bërë me dije se kjo po bëhet për kohë të caktuar dhe në çdo moment kur të paditurës i nevojitet prona për destinacion tjetër ajo mund të kërkojë nga shfrytëzuesi që ai ta liroj pronën komunale. Me këtë, paditësi është pajtuar. Ai është njoftuar se duhet ta liroj pronën përmes vendimit për shpëputjen e kontratës për shfrytëzimin e pronës komunale dhe vendimit të këshillit të drejtorëve të të paditurës. Mbi bazë të kësaj ai nuk mund të kërkojë kompensimin e dëmit nga veprimi i të paditurës për lirimin e pronës së saj, pasi paditësi me dëshirën e tij është pajtuar kur e ka lidhur kontratën mbi shfrytëzimin e pronës komunale se në momentin kur të paditurës i nevojitet prona ai duhet ta liroj atë. Në një situatë të tillë, gjykata e shkallës së parë gabimisht ka vlerësuar se e paditura është përgjegjëse për ta kompensuar dëmin. E paditura i ka njoftuar të gjithë shfrytëzuesit e pronës komunale për ta liruar atë, përfshirë edhe*

paditësin. Kjo konstatohet nga vendimi i këshillit të drejtorëve dhe vendimi për shkëputjen e kontratës për shfrytëzimin e pronës komunale, pra e paditura ka zhvilluar procedurën administrative për lirimin e pronës së saj dhe të mjaftueshme kanë qenë veprimet administrative që i ka ndërmarr ajo para se të filloj rrënimin”.

25. Në fund, Gjkata e Apelit konstatoi që, “[...] është bërë zbatim i gabuar i së drejtës materiale nga gjykata e shkallës së parë. Pasi ajo në mënyrë të gabuar ka interpretuar dispozitën e nenit 154 të LMD-së ku shprehimisht parashihet se “kush tjetrit i shkakton dëm duhet t’ia kompensoj atë vetëm nëse provon se dëmi është shkaktuar pa fajin e tij”. E paditura nuk ka përgjegjësi për dëmin e shkaktuar pasi që ai ka lindur pa fajin e saj. Ajo e ka kryer detyrën zyrtare të përcaktuar me ligj për lirimin e pronës së saj. Për të cilën gjë e ka ditur edhe paditësi bile ai është pajtuar me faktin se shfrytëzimin e pronës e ka në kohë të caktuar dhe duhet ta liroj atë kur i nevojitet të paditurës. Dhe tani ai nuk mund të kërkoj që e paditura t’ia kompensoj dëmin e shkaktuar edhe për më tepër kur kioskën e ka larguar vet”.
26. Në një datë të pacaktuar, kundër Aktgjykimit të mësipërm të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme.
27. Më 6 shkurt 2020, Gjkata Supreme përmes Aktgjykimit [Rev. nr. 464/2019] refuzoi revizionin e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar. Në aktgjykimin e saj, Gjkata Supreme vërtetoi vlerësimin dhe përfundimet e Gjykatës së Apelit në lidhje me vërtetimin e gjendjes faktike.
28. Në këtë Aktgjykim, Gjkata Supreme arsyetoi se, “Gjkata e shkallës së dytë në procedurën e ankimimit ka vlerësuar se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka vlerësuar se e paditura është përgjegjëse për ta kompensuar dëmin e paditësit. Kjo për faktin se e paditura i ka njoftuar të gjithë shfrytëzuesit e pronës komunale se në bazë të vendimit të marrë nga ana e Këshillit Drejtues Komunal, përfshirë edhe paditësin për 'heqjen e të gjitha objekteve të përkohshme në të dy anët e rrugës “28 Nëntori” në Podujevë, për interesa të përgjithshme të qytetarëve me qëllim të ndërtimit të trotuarit dhe asfaltit të kësaj rruge. Po ashtu, paditësit në kohën kur i është dhënë prona në shfrytëzim nga ana e të paditurës përmes konkursit për shfrytëzimin e tokës në pronësi shoqërore, i është bërë me dije se kjo e drejtë u mundësohet për të shfrytëzuar për një kohë të caktuar dhe në çdo moment kur të paditurës i nevojitet prona për destinacion tjetër, ajo mund të kërkojë nga shfrytëzuesi që ai ta lirojë pronën komunale. Me këtë paditësi është pajtuar dhe nuk e ka kundërshtuar mbi këtë bazë ai nuk mund të kërkojë kompensimin e dëmit. Nga kjo gjendje e vërtetuar faktike gjykata e shkallës së dytë vlerëson se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka zbatuar të drejtën materiale kur ka miratuar kërkesëpadinë e paditësit, kjo për faktin se e paditura është përjashtuar nga përgjegjësia për kompensimin e dëmit. Veprimet e të paditurës për lirimin e pronës së saj janë veprime të ligjshme të cilat përjashtojnë përgjegjësinë e saj për kompensimin e dëmit. Në rastin konkret, nuk janë plotësuar kushtet ligjore nga dispozita e nenit 154 të LMD-së, që e paditura të detyrohet ta kompensojë dëmin pasi që dëmi ka lindur pa fajin e saj”.

29. Në fund, Gjykata Supreme konstatoi që, “Gjykata Supreme e Kosovës e pranon si të drejtë vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së dytë se e paditura, në bazë të dispozitës së nenit 154 të LMD-së, nuk është përgjegjëse për ta kompensuar dëmin paditësit. Kjo për faktin se Këshilli i Drejtorëve të Komunës së Podujevës, me datë 06.10.2005, ka marrë vendimin nr. 02-1/240-02 për heqjen e të gjitha objekteve të përkohshme në të dy anët e rrugës “28 Nëntori” në Podujevë, me qëllim të ndërtimit të trotuarit dhe asfaltimit të kësaj rruge. Në bazë të këtij vendimi Drejtoria e Gjeodezisë, Kadastrit dhe Pronësisë me datë 06.10.2005, ka marrë vendimin Nr. 09-95, që paditësit t’ia shkëputë kontratën për shfrytëzimin e përkohshëm të tokës në pronësinë shoqërore”. Me vendimin e marrë në procedurë administrative paditësi me kohë ka qenë i njoftuar. Veprimet e të paditurës për lirim të pronës së saj janë veprime të ligjshme të cilat përjashtojnë përgjegjësinë e saj për kompensimin e dëmit. Në rastin konkret nuk janë plotësuar kushtet ligjore nga dispozita e nenit 154 të LMD, për ta detyruar të paditurën për ta kompensuar dëmin paditësit. Prandaj, parashtrimet në revizion lidhur me zbatimin e gabuar të së drejtës materiale kjo Gjykatë i cilësoj si të pa bazuara dhe si të tilla i refuzoj”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

30. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi [Rev. nr. 464/2019] i Gjykatës Supreme të Kosovës i 6 shkurtit 2020, është nxjerrë me shkelje të të drejtave dhe lirive të tij themelore të garantuara me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.
31. Në kërkesë, parashtruesi i kërkesës arsyetoi të gjitha pretendimet e tij për shkelje të nenit 49 të Kushtetutës, në vetëm një paragraf me përmbajtje të mëposhtme:

“Konsideroj se me këto aktgjykime janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore dhe atë e drejta nga n. 49 E drejta e punës dhe ushtrimit të profesionit”.

32. Sa i përket kërkesës në Gjykatë, parashtruesi i kërkesës theksoi:

“kam pasur kioskën e vendosur në Podujevë në rrugën “28 Nëntori” në bazë të kontratës mbi shfrytëzimin e përkohshëm dhe atë që nga viti 20.09.2002. Sipas kësaj kontrate afati për lirim të tokës nga kioska ka qenë 30 ditë nga dita e njoftimit për rastet e përcaktuara me këtë kontratë. Përkundër kësaj, komuna pas njoftimit ka lënë në dispozicion vetëm tri ditë, që është në kundërshtim me n. 4 të kontratës”.

33. Në dokumentet e tij shtesë, parashtruesi i kërkesës thekson se ai kishte pasur një rast të ngjashëm në Gjykatë në të cilën ai përfaqësoi bashkëshorten e tij B. R. dhe se ajo kërkesë nuk ka të bëjë me rastin e tanishëm.
34. Në fund, parashtruesi i kërkesës i propozon Gjykatës që: “të anulohet aktgjykimi i shk. II dhe Revizioni pasi të konstatohet se është bërë shkelje e

nenit 49 të Kushtetutës, që përveç dëmit unë kam humbë edhe punën nga i cili profesion kam siguruar jetesën”.

Pranueshmëria e kërkesës

35. Gjykata së pari vlerëson nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
36. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

37. Në vijim, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret e pranueshmërisë siç përcaktohen në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49 [Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

38. Sa i përket përmbushjes së këtyre kushteve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 464/2019, të 6 shkurtit

2020. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka qartësuar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.

39. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në paragrafin (2) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Rregulli 39 (2) i Rregullores së punës përcakton kushtet në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtojë një kërkesë, duke përfshirë edhe kushtin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Konkretisht, rregulli 39 (2) parasheh:

Rregulli 39
(Kriteret e pranueshmërisë)

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

40. Ky rregull, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ), por edhe praktikën gjyqësore të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit të deklarojë një kërkesë të papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, kërkesat “qartazi të pabazuara” mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta” (shih: më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si “qartazi të pabazuar”, edhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si “qartazi të pabazuara”, shih aktgjykimin e GJEDNJ-së *Kemmache kundër Francës*, Kërkesa nr. 17621/91, e 24 nëntorit 1994, paragrafi 44, shih vendimin e GJEDNJ-së *Nikola Ivanov GALEV dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, kërkesa nr. 18324/04, e 29 shtatorit 2009, shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Trofimchuk kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 4241/03, e 28 janarit 2011).
41. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht në mënyrë që të vlerësojë nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtoj thelbin e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
42. Gjykata rikujton që rrethanat e rastit në fjalë kanë të bëjnë me kërkesëpadinë, të cilën parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kundër Komunës së Podujevës për shkak të largimit të objektit të përkohshëm montues (kioskës). Kërkesëpadia e parashtruesit ishte objekt i shqyrtimit gjyqësor, ku, së pari, Gjykata Themelore e mbështeti kërkesën e parashtruesit si të bazuar dhe e detyroi Komunën e

Podujevës të kompensojë parashtruesin për dëmin e shkaktuar nga largimi i objektit të kontestuar. Në procedurën e apelit, Gjykata e Apelit anuloi aktgjykimin e Gjykatës Themelore, e ndryshoi atë në mënyrë që kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës për kompensimin e dëmit u refuzua si e pabazuar. Gjithashtu, edhe Gjykata Supreme në procedurën e revizionit, e hodhi poshtë kërkesën për revizion të parashtruesit të kërkesës, duke gjetur se aktgjykimi i Gjykatës së Apelit ishte i drejtë dhe i ligjshëm.

43. Parashtruesi i kërkesës, siç u shpjegua më lart, konteston pikërisht aktgjykimin e Gjykatës Supreme në lidhje me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, përmes të cilit është anuluar dhe ndryshuar aktgjykimi i Gjykatës Themelore, duke pretenduar shkelje të nenit 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.
44. Megjithatë, në kërkesë, Gjykata nuk gjen pretendime konkrete me të cilat parashtruesi i kërkesës arsyeton shkeljet e nenit të përmendur të Kushtetutës, me çka ai e sjellë Gjykatën në pozicionin që para vetes nuk ka pretendime të ndërtuara ndaj të cilave Gjykata do të mund të shqyrtonte mundësinë e ekzistimit të shkeljes së nenit të Kushtetutës në të cilin thirret parashtruesi në kërkesë.
45. Duke pasur këtë parasysh, Gjykata, bazuar në praktikën e saj gjyqësore dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës përbëjnë pretendime *“të pambështetura apo të paarsyetuara”*. Kjo sepse, parashtruesi i kërkesës thjesht ka përmendur shkelje të nenit të Kushtetutës, pa dhënë ndonjë arsyetim dhe pa mbështetur pretendimet e tij përkritazi me mënyrën në të cilën aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme, duke përfshirë edhe aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, mund të kishin rezultuar në shkelje të të drejtave dhe lirive të tij themelore të garantuara me nenin 49 të Kushtetutës.
46. Gjykata rikujton se ajo vazhdimisht ka theksuar se vetëm përmendja e një neni të caktuar të Kushtetutës, pa arsyetim të qartë dhe adekuat se si është shkelur ajo e drejtë, nuk mjafton si argument për të aktivizuar makinerinë e mbrojtjes që ofron Kushtetuta dhe Gjykata, si institucion që përkujdeset për respektimin e të drejtave dhe lirive të njeriut (shih, në këtë kontekst, rastet e Gjykatës KIO2/18, parashtrues *Qeveria e Republikës së Kosovës [Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor]*, Aktvendim për papranueshmëri, i 20 qershorit 2019, paragrafi 36; dhe KI95/19, parashtrues *Ruzhdi Bejta*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 tetorit 2019, paragrafët 30-31; shih aktgjykimin e GJEDNJ-së *Trofimchuk kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 4241/03, i 28 janarit 2011).
47. Gjykata gjithashtu rikujton që në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe paragrafët (1) (d) dhe (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe praktikës së saj gjyqësore, ka theksuar vazhdimisht (i) që palët kanë për detyrë të sqarojnë saktësisht dhe të deklarojnë në mënyrë adekuate faktet dhe pretendimet, si dhe (ii) të dëshmojnë dhe mbështesin në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tyre për shkeljen e të drejtave ose të dispozitave kushtetuese. Gjykata konsideron se kjo nuk ka ndodhur në rrethanat e rastit konkret.

48. Prandaj, Gjkata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 49 të Kushtetutës janë “*pretendime të pambështetura ose të paarsyetuara*”, dhe për këtë arsye të papranueshme si qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

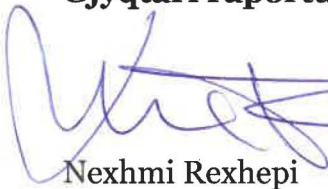
PËR KËTO ARSYE

Gjkata Kushtetuese në pajtim me nenin 113. 7 të Kushtetutës, në nenet 20, 47 dhe 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, më 7 tetor 2021, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Nexhmi Rexhepi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani